

Destine

Nicu Hăloiu

Destine

...

Ne naștem neștiind ce viață-apoi vom duce,
Intrăm în slujba lumii, ai lumii trepăduși,
Unii trăi-vor bine, spre bine fiind duși,
Iar ceilalți duc în spate, spre greul lor, o cruce!

...

Apoi ni se țin lecții, că-așa ne e mai bine,
Că cei ce astăzi plâng, mâine sunt fericiți,
Iar dacă de destin, ei sunt astăzi loviți,
Să ridice slavă puterilor divine!

...

Nu știm pe ce criterii cerul ne alege,
Să fie unii-n viață sătui și împliniți,
Iar ceilalți care sunt de-același cer loviți,
Să tacă și să rabde, că ei au altă lege!

...

Când destinul nostru este la butoane
Și scrie calea vieții, încă de copil,
E-un zbor de flutur frânt și-oricât e de subtil,
Pe cel matur, în viață-l așteaptă uragane!

.....

A nins din nou astă-noapte-n cimitir,
S-a pus în strat subțire un giulgiu pe pământ.
Și am văzut căzut pe tristul tău mormânt,
Ucis de gerul nopții, un pui de trandafir!

...

Era o floare mică, un biet miracol slab,
Ce a rămas cu tine și-a rezistat atât,
Iar eu când l-am văzut, prins sub giulgiul alb,
L-am ridicat ușor și l-am privit, tăcut!

...

Privindu-l îndelung, mi-am amintit de tine,
Ce curajos erai, deși erai bolnav,
Cum voiai să scapi dar te fereai de mine,
Să nu văd că ți-e teamă în trupul tău firav!

....

Nimic din viața noastră nu ne aparține,
Iar cel de lângă tine, poate pleca oricând,
Iar din întreaga viață, atât vreau pentru mine,
Un loc ascuns de lume, în care să mă-ascund!

...

Nu intra de bunăvoie în noaptea care pare blândă,
Că pândește ca o fiară și-n beznă vrea să te ascundă,
Te momeste cu-o lumină ce seamănă cu-n vis trecut,
Iar dacă te-a prins în mreje, te vei rătăci, pierdut!

...

Îți va da să guști plăcerea dintr-o amforă frumoasă,
Vei crede că-ți surâde soarta și că ai ajuns acasă,
Dar totul este-o făcătură, o subtilă-nchipuire,
Beznă ascunsă în lumina dintr-o poveste de iubire,
Doar o iluzie deșartă, o-mpletitură de destin,
Ce pare dulce la-nceput și se preschimbă în venin!

...

De bunăvoie nu te duce în noaptea care te așteaptă
Cu un fruct zemos și dulce ce pare o smochină coaptă,
Că la-nceput părea-va bine și cerului îi aduci slavă,
Dar de fapt un joc e totul și tu muști dintr-o otravă!

...

Așteaptă viața să te ducă, rămâi cu tine-n legea firii
Și nu uita că-n frumusețe ascund spini și trandafirii,
Iar de-ai avut vreodată-n viață un inefabil, dulce vis,
Lasă visul să se piardă, oricum trăiești doar ce ți-e scris!

...

Visele, sunt numai vise, atât și nimic mai mult,
Nu te-ntoarce iar la vise, nu te-ntoarce în trecut,
Că trecutul cu-a lui vise e vânare doar, de vânt,
Iar noaptea blândă ce te-așteaptă este bezna din mormânt!